'Maken we er een bos van, of een papierwinkel?' (vervolg)

'Ruimtelijke Ordening' en de boseigenaar

F.F.G. Bevort,
Brabantse Populieren Vereniging

'... Onze procedures zijn zo ingewikkeld geworden, dat je je niet meer kunt permitteren ze allemaal af te dansen – want dan mis je eenvoudigweg de boot. Er zijn zoveel wetten en regels, die vaak ook nog in strijd zijn met elkaar, dat de noodzaak ontstaat om ze te ontduiken. Zelfs vanuit een hele positieve maatschappelijke betrokkenheid kun je gedwongen worden een aantal zaken onderhands te regelen...'.

(Citaat van H.J.L. Vonhoff, Commissaris van de Koningin in Groningen, in Elseviers Weekblad)

Inleiding

In aansluiting op een voorgaand artikel in dit tijdschrift handelende over deze materie, willen wij nu verder gaan om de lezer een idee te geven met welke gebeurtenissen een eigenaar van een perceel (populieren) bos kan worden gekonfronteerd indien hij het voornemen heeft om volgens de normale houtteelkundige principes tot de velling van zijn (kaprijpe) opstand over te gaan.
Was het tot voor enkele jaren zo, dat de eigenaar slechts was gehouden aan de bepalingen voortvloeiende uit de Boswet, dan kan hij tegenwoordig in de meeste gevallen verwachten dat het gehele instrumentarium van de wet op de R.O. wordt gebruikt om zijn voornemen te toetsen. In het vervolg van dit artikel wordt getracht een beeld te schetsen van het 'onheil' dat de nietsvermoedende eigenaar van een bescheiden oppervlakte bos (kleiner dan 5 ha.) over zijn hoofd afroept vanwege het simpele feit dat hij het voornemen tot velling daadwerkelijk wil uitvoeren.
Dat gaat zo:

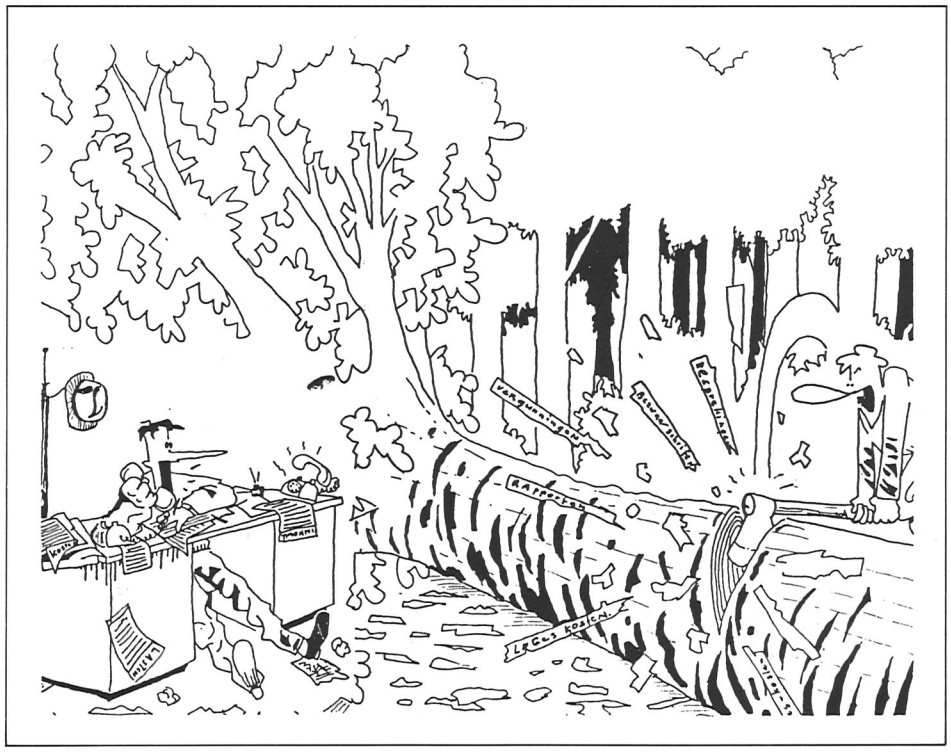
De Boswet

Conform de bepalingen in de Boswet doet de boseigenaar per aangetekend schrijven een kennisgeving van de voorgenomen velling aan het Staatsbosbeheer.
In vrijwel alle gevallen ontvangt degene die de kennisgeving doet binnen een termijn van twee weken de ontvangstbevestiging van de kennisgeving en kan nadat de termijn van één maand in acht is genomen waarbinnen het Staatsbosbeheer de velling toetst in praktisch alle gevallen de verkoop van het hout en de daadwerkelijke velling plaatsvinden.

Tellen we daarbij nog redelijke termijnen voor de voorbereiding, de subsidie-aanvraag en de uitvoering van de herbebossing dan leert ons de ervaring dat deze procedure binnen een termijn van circa 20 weken kan worden afgehandeld.
Konkluderend kunnen we dus binnen het raam van de Boswet de velling en de herbebossing in een tijdsbestek van nog geen halfjaar realiseren hetgeen in relatie tot een verantwoorde bosexploitatie volledig acceptabel is.
Hoe anders nu ligt dat bij:

De Wet op de Ruimtelijke Ordening

Ook in dit geval begint de procedure met de meergenoemde kennisgeving aan het Staatsbosbeheer. Tot op dat moment is er niets aan de hand, maar dán gaat het mis. De betrokken houtvester stuurt namelijk een kopie van de ontvangstbevestiging naar de gemeente waarin het boscomplex is gelegen.
Wat er daarna gebeurt, waarde lezer, is zelfs voor ervaren bosbouwers die veel zowel in letterlijke als in figuurlijke zin met het bijltje hebben gehakt moeilijk weer te geven, maar wij doen een poging:
– Op basis van de ontvangstbevestiging beslist de betrokken gemeente-ambtenaar dat voor de voorgenomen velling een aanlegvergunning vlgs. art. 14 van de wet noodzakelijk is.
– De gemeente stelt de boseigenaar schriftelijk op de hoogte van de noodzaak tot het aanvragen van een aanlegvergunning. In het meest gunstigste geval wordt de kennisgeving als een verzoek om een aanlegver-

gunning aangemerkt. In het ongunstigste geval moet de boseigenaar de gemeente alsnog een aanvullend (schriftelijk) verzoek doen toekomen.
– De afdeling Ruimtelijke Ordening van de gemeente neemt middels een intern schrijven kontakt op met de dienst Publieke Werken.
– De dienst Publieke Werken neemt de situatie ter plaatse op en brengt schriftelijk advies uit. In het meest gunstigste geval beschikt de dienst P.W. over een gekwalificeerde ambtenaar die de bosbouwkundige noodzaak van de velling kan beoordelen. In het meest ongunstigste geval komt men er bij de betrokken dienst niet uit.
– Vooral in het laatste geval wordt door de gemeente extern advies gevraagd. In die gevallen dat dit advies wordt gevraagd bij de houtvester van het Staatsbosbeheer is de vertraging gering, omdat deze funktionaris de noodzaak reeds bij de beoordeling van de kennisgeving tot voorgenomen velling heeft onderkend. In dit geval is er dus sprake van een 'dubbeltelling'.
In veel gevallen gaat echter het verzoek om advies naar de Direkteur Landelijke Gebieden en Kwaliteitszorg die vanzelfsprekend zijn ambtenaren de zaak ter plaatse laat opnemen, waarbij naast de bosbouwkundige aspekten ook alle aspekten van de natuurwetenschappelijke en landschappelijke waarden in het advies worden meegenomen.
– Inmiddels is zoveel tijd verstreken dat de gemeente verplicht is de termijnen waarbinnen in principe moet worden gehandeld te verruimen teneinde voldoende tijd te scheppen voor een 'afgewogen' beslissing.
– De gemeente beoordeelt zorgvuldig de binnengekomen adviezen en konkludeert in het meest gunstigste geval dat er geen beletselen zijn om de aanlegvergunning te verlenen.
– De gemeente zend de aanlegvergunning naar de provincie, teneinde na te gaan of het college van Gedeputeerde Staten geen bezwaren heeft. In het meest gunstigste geval is dat niet zo.
– De gemeente legt de aanlegvergunning 14 dagen ter visie teneinde eenieder de gelegenheid te geven bezwaar te maken. In het meest gunstige geval komen geen bezwaren binnen.
– De boseigenaar ontvangt na betaling van de legeskosten de aanlegvergunning, waarin opgenomen een groot aantal aanvullende bepalingen terzake van de gewenste houtsoortenkeuze bij herbebossing en tevens een verbod om tot grondbewerking over te gaan of soortgelijke beperkende bepalingen.
– De boseigenaar gaat vanwege deze aanvullende bepalingen in beroep bij de Gemeenteraad en ontvangt na 'enige' tijd een oproep tot het verschijnen op een hoorzitting van de commissie Ruimtelijke Ordening, of hoort helemaal niets meer.
– Indien de raadscommissie begrip heeft voor de argumenten van de boseigenaar valt de aanlegvergunning in gewijzigde vorm en na een termijn van 36 weken bij de aanvrager in de bus.

Ja waarde lezer, u ziet het goed. Afhankelijk van het verloop van de procedure zijn op basis van betrouwbare gegevens termijnen gemeten van 28 tot 36 weken die met de aanvraag van een aanlegvergunning zijn gemoeid. Tel daarbij opnieuw de redelijke termijnen voor voorbereiding subsidie-aanvraag en daadwerkelijke uitvoering van de herbebossing dan praten we over meer dan een jaar of zelfs bij een ongunstige situatie over 1,5 groeiseizoen dat wordt verloren door het aflopen van deze procedure.
Een onacceptabele situatie voor een bosexploitant en zeker voor een eigenaar van produktiebossen, zoals toch vele leden van onze vereniging zijn. De laatstgenoemden hebben we in de loop van het verhaal even uit het oog verloren maar dat wordt goedgemaakt derhalve.

De Boseigenaar

Hij is bij deze dus gewaarschuwd. In het begin bij het indienen van de kennisgeving tot voorgenomen velling, in de praktijk kapmelding genoemd, was hij zich van geen gevaar bewust. Na een jaar echter is hij jaren ouder geworden, want intussen heeft hij niet stilgezeten. Eerst dacht hij nog met wat telefoontjes de zaak te kunnen bespoedigen maar uiteindelijk begon de opwinding hem te overmeesteren. Hij wendde zich schriftelijk tot de gemeente, hij voerde gesprekken met afdeling Ruimtelijke Ordening en de portefeuillehouder. Hij schreef naar het Staatsbosbeheer, naar de Provincie en nadat hij deskundig advies had ingewonnen, stelde hij de gemeente aansprakelijk voor de schade; ging in beroep tegen de aanvullende voorwaarden; betaalde de rekeningen van zijn adviseurs, de legeskosten van de aanlegvergunning, mocht uiteindelijk zijn bos vellen en was daarna *verplicht* om het weer in te planten. Gelukkig kap je populieren maar één keer in de 20 of 30 jaar want je zult in dit land boseigenaar zijn.

Bent u van plan om uw populierenopstand te verkopen of moet dit worden gedund; neem dan kontakt op met

houthandel
P.G. Verweij
Wuustweg 2
6672 MA Hemmen
tel. 08880-1619

Wij zijn geïnteresseerd in de aankoop van uw populierehout, geveld of op stam, vanaf een gemiddelde diameter van 25 cm. op 1.30 m.